

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

CZK/EUR ↗
24,405 +0,10 %

CZK/USD ↗
20,886 +0,28 %

PX ↘
2605,86 -0,70 %

FTSE ↘
10603,48 -0,05 %

DAX ↘
23806,99 -1,14 %

BTC/USD ↗
71886 +0,70 %

O budoucnost Maďarska i Evropy

Výsledek nedělních maďarských voleb bude mít přesah daleko za hranice, i když Maďary povedou hlavně domácí starosti.

Strana 3

Prezidentova velká hra

Petr Pavel dopisem přitlačil Andreje Babiše do kouta, premiér si bude muset zvolit stranu.

Strana 4

Nafta zlevní, ale pro Babiše pozdě

Zásah do cen premiérovi marketingově napoprvé nevyšel, napodruhé ho zase mohou ignorovat pumpy.

Strana 6

Víkend

Magazín
Hospodářských novin

Značka Hurvínek

Jak o legendární loutce přemýšlí nová generace v divadle.

Vytvořeno společnými silami

Naše řada hybridních vozů

Prelude

CR-V

JAZZ

HR-V

CIVIC

ZR-V

Zvýhodnění až 120 000 Kč

8 LET*
ZÁRUKA
*PŘI SPLNĚNÍ PODMÍNEK ZÁRUKY

Údaje o spotřebě paliva a emisích zobrazených full hybridních modelů Honda z řady e:HEV v kombinovaném režimu podle WLTP: 4,5–5,8 l/100 km, CO₂: 102–132 g/km. Údaje o vážené spotřebě paliva, elektrické energie a údaje o emisích pro model CR-V 2.0 i-MMD e:PHEV Plug-in Hybrid Advance Tech v kombinovaném režimu podle WLTP: 2,6 l/100 km; 11,7 kWh/100 km; 60,0 g/km. *Vozidla značky Honda jsou vybavena standardní 3letou zárukou. V souladu s podmínkami záruky závislé na pravidelné údržbě (rozšířená záruka) může být tato záruka prodloužena až na 8 let nebo 160 000 km (pro vozidla s první registrací od 1. dubna 2026).

HND410HONDA

9 770862 958009

26069

Vladimír Ševela
vladimir.sevela@hn.cz

Víkend V

Rozprodávali obrazy, dotkli se dna

Podnikatel Jiří Grund mladší líčí, jak výrobce designového textilu do koupelen znovu roste a bojuje s Čínou.

Strany 20-21

Od Petra Fialy k Andreji Babišovi

Vlády jsou úplně jiné, ale to nejdůležitější z hlediska české budoucnosti nepochopila ani jedna.

Strana 24

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Stoletá značka Hurvínek

Hurvínek brzy oslaví sto let a stále plní hlediště. Příští rok budou volná práva na dílo jeho duchovního otce Josefa Skupy, ale současná ředitelka divadla Denisa Kirschnerová se coby držitelka ochranné známky budoucnosti nebojí. Jak moc se ikonická loutka přizpůsobila době a proč letos mimořádně změnil podobu?

Hurvínek je kluk, kterému bude 2. května sto let, nosí předpotopní dřeváky, nemá mobil ani nesjíždí sociální sítě. Přesto dokáže i dvánáctkrát týdně naplnit dětskými i dospělými diváky velký sál pražského divadla, které je pojmenované po něm a jeho tatulduvi Spejblu. „Já se učit nebudu, stanu se slavným fotbalistou a k čemu mi bude čeština?“ prohlašuje Spejblův syn s typickou čupřinkou na dřevěné hlavě a s vykulenými protáčejícíma se očima. Představení Hurvínek mezi osly, které se hraje v březnovém nedělním dopoledni, obecně nejen baví, ale nabízí i jisté poselství. Hurvínek, který tu uvěří slibům o bezpracném ráji na zemi, naráží na tvrdou realitu: promění se v hýkajícího kopýtka a spolu s dalšími naivkami potom dře na vykutáleného starostu. „A čím víc budou dít, tím budou mít méně času na přemýšlení“, mne si ruce loutka představující vládce města Oslova. „Hurvínkovi to šlo jako zamlada. Povedený kousek, který mimo jiné krásně představil naši současnou politickou scénu,“ pochválil hru autora, výtvarníka a režiséra Mikiho Kirschnera kritik serveru i-divadlo.cz Jiří Landa po premiéře, jež se konala v říjnu 2011.

Představení se zdá být neméně aktuální i dnes. V některých chvílích se zřejmě baví víc rodiče než jejich ratolesti. „Mami, to je strašidelný,“ špitne hoch v řadě za mnou, když se hlavní hrdina proměňuje v ušatého osla. Jeho maminka Klára mi o přestávce říká, že ji rozesmály některé narážky, které chlapec mohl těžko pochopit. Syn Matyáš ve věku prvňáčka oceňuje spíše Hurvínkovy kšandy a vypoulené oční bulvy. Příběh, kde nechyběly Spejblovy tradiční výkřiky „Šmankote!“ a Hurvínkovo „Cháchá“, má nakonec happy end. Hurvínek se díky záchranné misi pod vedením Máničky a Žeryka vrací v lidské podobě šťastně domů. A publikum v jediném pražském výhradně loutkovém divadle na závěr odměňuje dřevěného rošťáka a ostatní skandováním potleskem.

Jedinečná podivnost

„Máme zhruba o pět milionů vyšší tržby než v prvních letech po covidu, místo 40 tisíc diváků ročně jich do divadla přichá-

zí téměř 70 tisíc,“ raduje se ředitelka dejvického Divadla Spejbla a Hurvínka Denisa Kirschnerová, dcera Miloše Kirschnera a Heleny Štáchové, kteří vedli scénu před ní. Tuhle renesanci přisuzuje především značné personální, dramaturgické a provozní proměně divadla, která začala v roce 2021, kdy přišel nový umělecký šéf, nyní 36letý David Janošek. „Otevřeli jsme se pravidelné spolupráci s externími autory a výtvarníky, nebojíme se alternativních řešení. Jak se říká, nechťeli jsme jen uchovávat popel, ale udržovat oheň,“ popisuje ředitelka a dodává, že podle ní za úspěchem stojí také dynamicky fungující obchodní oddělení. Divadlo zaměstnalo i datového analytika, který vyhodnocuje odezvu kampaní v online prostoru, daří se také prodeji merche. Roční náklady divadla v roce 2025 byly kolem 45 milionů korun, z toho magistrát poskytuje 30 milionů korun. Divadlo má tak z větší části pokryté platy a na vše ostatní si musí vydělat samo.

Kromě osvědčených letitých pecek typu Hurvínek mezi osly či Pohádky pro Hurvínka – ty jsou dokonce z 80. let – vznikají v Dejvicích samozřejmě i nové kusy. Ať už jde o Hurvínkovo snění pro děti do tří let z roku 2023, nebo o v témže roce poprvé uvedenou loutkovou adaptaci nejznámější opery Bedřicha Smetany s názvem Hurvínek prodává nevěstu. Ta se zrodila ve spolupráci s Národním divadem Brno. „Jde o rodinné představení, které si vychutná i dospělé publikum,“ přibližuje ředitelka divadla.

V den Hurvínkových velmi kulatých narozenin 2. května bude mít premiéru Kabaret Hurvajz, který v zábavném kaleidoskopu shrne uplynulé století ikonické postavíčky. Do konce sezony se chystá představení Hurvínkův pohádkový expres, kde se Spejbl s Hurvínkem dotknou i světa počítačových her. „Poprvé se lehce promění i podoba loutky Hurvínka, tentokrát v odkazu na Minecraft, ale nebudu víc prozrazovat,“ říká Kirschnerová, mimochodem matka devítiletého syna. Podle ní však jde o výjimečný a jednorázový záměr této inscenace. Proměnu podoby ani oblečení Hurvínka ani Spejbla v dalších hrách nechystá. „Právě ta určitá podivnost je na nich zajímavá a jedinečná, nedají se proto zařadit do konkrétního dobového a sociálního kontextu. A zároveň platí, že kdybyste dali Hurvínkovi do ruky mobil, ještě z toho neuděláte moderní zále-

žitost. Nehledě na to, že loutky jsou na nitích, takže se ne dá říct, že by jim bezdrátová komunikace byla vlastní," usmívá se šéfová populární scény, absolventka kulturologie a rovněž autorka několika hurvínkovských představení. Na rozdíl od svých rodičů či zakladatele divadla Josefa Skupy však nikdy nebyla interpretkou ani vodičkou žádné z loutek.

„Současným dětem vycházíme vstříc v tom, že představení jsou výpravnější, stříhovější, rozdělená na víc kratších obrazů. Je známo, že děti, které vyrůstají na YouTube nebo TikToku, udrží hůře pozornost, ale nechceme zase nějaké klipové pojetí, protože divadlo má své kouzlo, které žádná obrazovka nenabídne," podotýká umělecký šéf Janošek.

Loutkoherci se v divadle střídá sedmáct. Spejbla a někdy i Hurvínka vodí teprve 23letý Martin Trecha, následovník téměř od dvě generace staršího Martina Kláska, který z divadla odešel v roce 2022 ve svých 65 letech. Trecha se s divadlem poprvé spojil, když mu bylo čtrnáct. Heleně Stáchové napsal, že vyrobil vlastní loutky, a představil i svou interpretaci. Vedení souboru jej tehdy pozvalo a postupně z něj vychovalo svého hlavního interpreta: Trecha obě ústřední postavy mluví a k tomu „štěká“ i Žeryka. Vodičkou Hurvínka je občas i 31letá Jana Mudráková, která mluví Máníčku a paní Kateřinu, za jejichž nitky většinou rovněž táhla.

„Co se týče hlasů, moc jsem nepřemýšlel, jestli to dělám podle Kláska, Kirschnera, nebo Skupy. Beru to jako své pojetí, které jsem doma zkoušel už od mala, i když lidi říkají, že jim to přijde podobné Kirschnerovi," říká Trecha.

Procházíme zákulisím během zkoušky nového představení Kabaret Hurvajz. Za jevištěm visí připravené dvě loutky Spejbla a Hurvínka s poněkud protáhlejšími hlavami i užšíma ušima. „Kvůli tomu jim říkáme myšičky, používaly se do 60. let," podotýká loutkoherka Alena Macháčková. Za sto let prošly postavy Hurvínka i Spejbla přece jen určitým vývojem.

Tafulda reakcionář, synátor pionýr

Jméno Hurvínka se zřejmě poprvé objevuje v roce 1923 v ilustraci k pohádce Karla Kovaly Šlaisa, kterou ilustrací opatřil Josefa Skupa. Šlo o dáda pohádku o podivném dítěti, které mělo ploutvičku na zadku a kapří hlavičku. Na obrázku je dům s nápisem „A. Hurvínka, ručně zpracovaná rochnáčka“.

V roce 1926 dal fezbář Gustav Nosek, který byl tehdy zaměstnán jako modelář Škodových závodů, Josefu Skupovi dárek: loutku hošíka inspirovanou Spejblem, obohacenou o „kouřlivá očka“. Poprvé se postavička objevila na scéně 2. května 1926 v předávku komedie Rudolfa Nešvery Počestný dům. Původně neměla ani jméno, na jevišti padalo označení Spejblík nebo Spejblátko. „Spejbl o ní mluvil jako o svém „synstvu“, na gramofonové desce v podání Josefa Skupy zpíval o své lásce ke kurtizáně jménem Ramona, takže podle jedné verze Hurvínka vzešel z tohoto vztahu," vypráví po telefonu Pavel Skupa, prasynovec slavného loutkoherce, který spravuje rodinný archiv, v němž je řada fotografií a dokumentů z umělovy pozůstalosti.

Podle jiné legendy, ovšem rovněž v souvislosti se Spejblovou aférou se zmíněnou poběhlci, lidé kolem Skupy pro loutku použili jméno téměř shodné s dnešním Hurvínkem, ovšem s počátečním písmenem K. Jedna z teorií je, že jméno Hurvínka prodal manželka Josefa Skupy Jiřina, která se také stala po mnoho let jeho vodičkou. Podle Denisy Kirschnerové se však dochoval diplom, kterým Skupa děkuje právě Karlu Kovaly Šlaisovi za autorství jmen Hurvínka a Spejbla.

Menší loutka, jež od začátku nosila kratšy a dřeváky, představovala mazaného synka, který v dialogích s poněkud nedůvtipným otcem ve fraku bavil dospělé i děti. Příchodem zlobivého potomka získal Spejbl konečně rovnocenného divadelního partnera, zpočátku se totiž lopotil s nesourodými jevištními partnery, jako byli Kašpárek nebo Švejk. „Představení určená pro dospělé prezentovala Spejbla coby holkaře, flamendra a pivního стратега," říká Denisa Kirschnerová.

Máníčka a psík Žeryk vstupují poprvé na scénou v představení Hurvínkova jarní revue v roce 1930, kdy se Skupa osamostatnil a v Plzni založil první profesionální loutkové divadlo v Československu. „V tomto představení se Spejbl zase zamiloval a opustil Hurvínka. Ten poplaskává na lavici v parku, přijde k němu holčička Máníčka a ptá se, co se mu stalo. Jdou pak za dotyčnou dámkou a vyličí ji, že Spejbl je zcela insolventní a holduje různým radovánkám, takže Spejbl je zavržen. Zbytu vybíhá i pes oně dámy, který s nimi již zůstane. Od té doby se stávají Máníčka a Žeryk dalšími hrdiny všech představení," popisuje Denisa Kirschnerová. Máníčka, jejímž spolutvůrcem byl mladý talentovaný výtvarník Jiří Trnka, měla krátké vlasy, velkou mašli a chyběly jí brýle. Podle tehdejšího pojetí byla ještě naivní a neustále udivenou dívkou.

V dalších hrách v 30. letech se už Spejbl o syna stará lépe, o poznání zmoudřel a představení pro dospělé se posunou misty až do intelektuální roviny. Postupně přichází na řadu i satira. Třeba hra Kolotoč o třech poschodích, kterou okupační úřady v květnu 1939 zakázaly, reaguje na mnichovskou dohodu. V roce 1944 byl Skupa uvězněn za poslech zahraničního

rozhlasu, z dráždanského vězení se mu ale po bombardování v únoru 1945 podařilo uprchnout. Podle některých svědectví Skupa za války dokonce pomáhal ukrývat i odbojáckou vysilačku, ale na jeho angažmá gestapo nepřišlo.

V roce 1945 Divadlo Spejbla a Hurvínka přesídlilo do Prahy do Římské ulice, kde vydrželo až do roku 1994. V prvních poválečných letech se ale ocitlo v nejistotě. Levicová kritika jej přisílila za malou angažovanost. „Nevím totiž, věru, co dnes hrát. Zadat si nechci, jednostranný taky nechci být, diktovat si nedám a reakčník taky nejsem. Takový humor čistě člověčí, to je to pravé, co mi sedí," cituje Skupův dopis z roku 1947 v jedenáct let staré diplomové práci pražské Fakulty sociálních věd Sabina Reifová. V březnu 1948 vyšel zákon, který zrovnoprávnil loutkové divadlo s ostatními formami jevištní tvorby, a Skupa, jenž v témže roce získal titul národní umělec, se částečně snažil přizpůsobit požadavkům doby.

Vznikly agitační hry Hurvínka na brigádě, Jak to Hurvínkem málem špatně dopadlo a Robinson Hurvínka, kde byl Spejbl vy-

lčen jako takřka reakcionář, kdežto jeho synek politicky „procit“ na pionýrském táboře. Tato představení se však nesetkala s velkým úspěchem. Se zajímavým tvrzením přišel publicista Karel Pacner ve své knize Českoslovenští vyzvědači z roku 2020, v níž přináší svědectví bývalého exilového zpravodajského důstojníka v Británii Karla Procházky, že Skupa, formálně člen KSČ, působil v 50. letech pro Západ jako špión. Podobně o tom mluvil i přeběhlík z rozvědky StB do CIA Josef Frolík.

Na začátku 50. let se v Divadle Spejbla a Hurvínka objevil talentovaný loutkoherce Miloš Kirschner, který byl krátce předtím vyloučen ze studia práv, a dokonce odsouzen ke kratšímu trestu za údajné rozvracení republiky. „Poté ho čekala práce uranových dolech, ale prastrýc ho z toho dokázal vyreklamovat a zaměstnal ho v divadle," vypráví Pavel Skupa. Kirschner se učil cizí řeči a loutky nechával na zahraničních zájezdech promluvit v jazycích hostitelů, což do té doby nebylo zvykem.

Například v roce 1953 zaskočil za Skupu, jenž krátce předtím dostal infarkt, při představení v Bukurešti, jeho ústy Hurvínka

① **Od Trnky Hurvínka** nakreslený Jiřím Trnkou, který s Josefem Skupou spolupracoval. Foto: archiv Pavla Skupy

② **Zakladatel** Josef Skupa přivedl loutku rozpustilého hochy poprvé na scénou 2. května 1926. Foto: archiv Divadla S+H

③ **Licence** Ochranné známky z roku 1929 měly zamezit neoprávněnému používání loutek. Foto: archiv Pavla Skupy

④ **Ředitelka** Denisa Kirschnerová vede Divadlo Spejbla a Hurvínka od roku 2017. Foto: HN – Lukáš Biba

⑤ **Dílňa** V zákulí se loutky také opravují. K dispozici má divadlo více než 20 párů S+H. Foto: HN – Lukáš Biba

⑥ **Zkouška** Ansámbl zkouší představení Kabaret Hurvajz, které bude průřezem historií divadla. Foto: HN – Lukáš Biba

⑦ **70. léta** Helena Stáchová a Miloš Kirschner se na začátku této dekády stali i životními partnery. Foto: archiv Divadla S+H

nezapomenutelných lidských typů a krásná stylizace," říká do telefonu ze své dílny v jihočeských Hořticích fezbář Ivan Moravec, který legendární loutky vyrábí už od roku 1968. Brzy po svém nástupu do služeb Divadla S+H začal vyzdvíhat slavné figurky v mírně pozmeněné podobě. Podle návrhu loutkoherce a výtvarníka Radka Hakena se groteskní rysy S+H trochu zjemnily a jejich hlavy se více zakulatily. Začaly se vyrábět i větší loutky, které Miloš Kirschner a později i jeho následovník Klásek nově brali také na forbinu a diváci se bavili dialogy S+H se svými loutkoherci.

„Porodil jsem paní Kateřinu," směje se Ivan Moravec, když líčí postavu Máníčky „bábinky“, která se objevila na scéně poprvé v roce 1971 a fezbář ji vyrobil podle návrhu Zdeňka Juřeny. Sedmasedmdesátiletý Moravec za svou kariéru vyzval kolem stovky párů S+H. Podle něj je nejtěžší výroba Hurvínkových kolen na jeho neustále se kinkajících nohách a také koulicích se očích. „Slyšela jsem, že protáčení očí je údajně jedním z příznaků ADHD, s nadsázkou by se tak dalo říct, že i neposedný Hurvínka sdílí tuto současnou diagnózu," poznamenává ředitelka divadla Kirschnerová. A Máníčka se podle ní lehce přizpůsobila dnešní době v tom, že je už méně vyjukaná než v minulosti, Hurvínkovi emancipované oponuje a je mu v dialogích rovnocennou partnerkou. Přišla o svou mašli, blond culíky – od konce 70. let má rovné zrzavé vlasy a výrazné brýle.

V pořadí třetí interpretkou Máníčky se v roce 1967 stala Helena Stáchová, která si o pět let později vzala za manžela Miloše Kirschnera. Po jeho smrti v roce 1996 převzala funkci ředitelky divadla. To tehdy rok sídlilo po přestěhování z Vinohrad v Dejvicích a hlasem S+H už byl léta Martin Klásek.

Spor o autorství loutek se táhli devět let

V lednu příštího roku uplyne 70 let od smrti Josefa Skupy. V Česku platí, že po této lůtě se dílo autora stává „volným“ a lze jej využít bez nutnosti žádat o svolení či platit licenční poplatky. Podle Denisy Kirschnerové to však neznamená, že za tři čtvrtě roku bude moct hrát představení se Spejblem a Hurvínkem kdokoli a že slavné loutky mohou být volně využívány třeba ve filmu či v reklamě. Jsou totiž chráněny ochrannou známkou, kterou Denisa Kirschnerová a její bratr Miki zdědili po své matce Heleně Stáchové. Předchozími držiteli ochranné známky byli Miloš Kirschner a dříve Josef Skupa, jenž si ji zaregistroval už na konci 20. let minulého století. „Udělal to proto, že někteří lidé začali s postavičkami kšeftovat a objevovaly se bez jeho svolení třeba v reklamě na čokoládu," vypráví Pavel Skupa.

O to, kdo je vlastně právoplatným držitelem práv na obě loutky, ovšem na přelomu tisíciletí probíhal soudní spor, který se táhl devět let. „Po celou tu dobu nebylo možné iniciovat nové projekty – například točit filmy –, protože se nevědělo, jak soud dopadne," říká Denisa Kirschnerová. Tehdy se o práva soudil Ústav sociálních služeb v Plzni s ředitelkou divadla Helenou Stáchovou. Městský ústav prohlášoval, že autorem loutek je Josef Skupa, jenž postavičky odkázal své ženě a ta před smrtí své přítelkyni, která je v závěti přikládá zmíněnému ústavu, jenž o ní ve stáří pečoval. Tato instituce požadovala, aby ji divadlo vyplatilo 400 tisíc korun jen za to, že má v názvu jména Spejbla a Hurvínka, a měla i další finanční nároky. Ústav chtěl také ovlivňovat umělecké směrování divadla, které mělo hrát jako „za Skupy“. Helena Stáchová oproti tomu přišla se svědectvím samotného Skupy, jenž uznával, že autorem samotných loutek jsou fezbáři Gustav a Karel Noskovi.

Kauzu nakonec rozhodl až Nejvyšší soud v roce 2007. Ponechal práva Stáchové a uvedl, že plzeňský ústav Skupovo autorství doložit nedokázal. A to přesto, že právníci ústavu u soudu argumentovali existencí náčrtku postavy, jež dal Skupa v roce 1919 jednomu ze zmíněných fezbářů, aby z ní vyrobil loutku, která měla nahradit Kašpárka. O rok později fezbář zhotovil Spejbla. A několik let nato vznikl Hurvínka. Právníci divadla však argumentovali tím, že se náčrtek nedochoval, a není tedy možné toto tvrzení ověřit. V případě Spejbla měl fezbář podle jednoho svědectví říct, že takové loutky by se děti bály, původní podobu prý nazval dokonce zrudou či monstrem. Podle dalších svědectví tedy Skupa nebyl skutečným autorem loutek, ale vytvořil jejich charakter a propůjčil jim svůj hlas.

Prasynovec Josefa Skupy pro HN uvedl, že má sice jinou závět, v níž loutkářský mistr odkázal už v roce 1932 své práva Národopisnému muzeu v Plzni, rozhodnutí soudu ale uznává. „Hurvínka a Spejbla беру jako kolektivní dílo. Ony si to ty dušičky autorů tam nahore nějak vyřikají," poznamenává Pavel Skupa, který je v penzi a pracoval jako úředník v telekomunikacích. Podle svých slov po divadle nikdy žádné tantiémy nežádal ani s ním nebyl ve sporu.

Ředitelka divadla se nyní těší na zájezd do Japonska, kde chce navázat na úspěch svých rodičů. „Přestože, anebo právě proto, že tam panoval kult nedotknutelného otce, kterému se neodmlovalo, mívala tam představení velký aplaus. Z Hurvínka, který tafuldu neustále pošťoval, byly tamní maminky a děti nadšené.“

promluvil svou typickou fistulí rumunsky, za což sklídl velké ovace. Od té doby Skupa Kirschnerovi při vystoupeních stále častěji dával přednost. V roce 1956, rok před svou smrtí, jež ho zastihla ve 64 letech, Kirschnera jmenoval svým nástupcem.

Za Kirschnera se do ciziny začalo jezdit častěji, a to i na Západ. V té době S+H promluví v 18 jazycích ve 33 zemích. Skupův následovník studoval i realie jednotlivých států a postavičky tak mohly na jevišti vtípně glosovat tamní dění. Jen v zahraničí se prodalo 250 tisíc gramofonových desek. Podle uměleckého šéfa Davida Janoška se divadlo k zahraničním zájezdům pomalu opět vrací. V minulém období je kvůli velkým nákladům výrazně omežilo. „Nedávno jsme byli v USA, Litvě a v Srbsku, v půlce dubna mifíme do Japonska," přibližuje.

Víc filmů S+H vzniklo ještě za Skupy, první dokonce už v roce 1931, za Kirschnera však byly velice populární televizní večerníčky. Zatím poslední hurvínkovský byl natočen v roce 2002, ředitelka divadla by byla ráda, kdyby vznikaly další. „Mám na mysli klasické loutkové pojetí. Do 3D se v dohledné době znovu pouštět

neplánujeme," říká Kirschnerová, jež naráží na filmový projekt Hurvínka a kouzelné muzeum natočený ve trojrozměrné technologii v roce 2017. Snímek vznikl v mezinárodní koprodukcí, Máníčka a Žeryk v něm mimo jiné zcela změnili podobu a u diváků i recenzentů vyvolal spíše odmítavé reakce. Pokud jde o kina, v nich se loni začal promítat filmový záznam divadelního představení Pohádky pro Hurvínka, nyní se do kinosálů chystá také záznam představení Hurvínkova cesta do Tramtárie.

Kirschner s loutkami namlouval i osvětové pořady, například o slušném chování nebo dopravních předpisech. Na to navázalo divadlo rovněž v nové éře: Na kanálu Děčko České televize občas běží Angličtina s Hurvínkem, divadlo pořádá workshopy pro školy, od podzimu je na kupoli pražského Planetária možné vidět projekci naučné zábavního loutkového filmu Hurvínkova vesmírná odysea. V Plzni nyní Západočeské muzeum chystá k jubileu hravou, interaktivní hurvínkovskou výstavu.

„Jak se Američanům podařilo postavička Mickeyho Mouse, Čechům se povedl Hurvínka a Spejbl. Je to úžasná zkratka